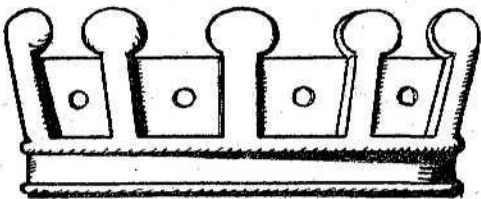

Vendrell

ANY IV . . . NUM. 178

ARBOS 28 de Septembre de 1924

BADALONA

SETMANARI

CATALA

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
de la comarca, un mes, 1'50 ptes.: Fora, trimestre, 2 ptes.
anger, 1 any, 12 ptes.: Núm. corrent, 15 cts.: Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

Ens sana in corpora sano

Oh! i que bé!
Docta máxima que ens llegaren els antics; ben bé
cs, car encara es sol dir en la llengua mare:
ns sana, etc; que si de la llengua materna ho
sem a la filla, a una de les filles, i ho traduim
una mica de llibertat sembla que vol dir: que
d'un cos revingudet l'esperit s'hi mou d'allò
bé, com si diguessim com el peix a l'aigua.
els antics, aquells d'abans, que desitjaven tenir
perit fort s'ho empescaven tot per tal de donar li
casa assegurada; i obtaren, com a mitjà segu-
m de fer-se fermes, els esports. I diuen que els hi
va tan bé. Parlen les històries de races de com-
ció robustíssima, de llarga vida, d'homes sapien-
ims, de caparrons, en fi de gent sana que dintre
guardaven un esperit tan sà com el cos.
Correren els temps fins a nostres dies, que en-
a corren. I els homes d'avui, veient que la cosa
marxa tan bé com seria de desitjar, que la vida
a escursat, que l'intel·lecte humà, no fem cas de
escepcions, no arriba tan enllà, han pagat llam-
gada vers el passat i han dit: ja ho tenim, vinga
er esports. I s'han posat de moda tots els esports
ara imaginables; dels que vindran no en podem
pondren, no més dels d'ara:
Futbol.—Ens agrada. Sembla que amb ell es
enrotlla tot, fins un ull pot tornar-se de vellut.
El ciclisme.—No ens agrada tan, però també
agrada. Encara hom recorda que en l'infantesa,
sada ja la tendra, és esperada la diada dels Reis
trobar en el balcó la *bicicleta* de tres rodes;
sprés ja en volem una de dues, i no sabem ben bé
encara amb uno d'una ja en tindrem prou.
El motorisme.—Aixó va molt bé sobretot pels
ndulets; dubtem però que influeixi molt amb el
rpora sano.
Pedestrisme.—O sigui el comes ajudeume. Té
lts partidaris, molts d'ells forçats.
Boxa.—No n'estem molt forts, pero molts s'hi
uen obligats a exercitar-la.
La pilota basca.—Déu ens lliuri d'aixó últim.

Banc Comercial de Tarragona

CAPITAL Ptes. 5.000.000
RESERVES Ptes. 450.000

Casa Central: Apodaca, 24 (edifici
propi) TARRAGONA.

Caixa Auxiliar: «Borsí de Tarragona»,
Rambla de Sant Joan, 27.

Inscrit en la Comissaria Régia de la Banca Privada

Negociem tots els cupons de venci-
ment primer d'Octubre.

Segueix obert el pagament dels cu-
pons de les accions i obligacions emeses
per el «Sindicat Vitícola Comarcal d'Ar-
bós» de venciment 30 Setembre i atras-
sats.

Comptes corrents de la classe obcera:

Abonem:
A la vista amb 8 dies pre-avis. . . el 3% anyal
A sis mesos plaç. . . el 4% »
A un anz plaç. . . el 4½% »

AGENCIA D'ARBÓS
RAMBLA GENER, 1 I CARRER MAJOR, 64
TELEFON 691

ALTRES AGENCIES:
Morell :-: Torredembarra :-: Vilaseca

En fi, n'hi ha tants i tants i tan diversos, que fora
molt llarg d'anomenar los. Ves que faria si ens hi
dediquéssim.

Tots, però, tenen un fi únic, a més de tenir-ne
d'altres, com són les pessetes, exhibició, etc. però
l'únic és l'enfortiment de la raça. i dient la raça ja
queda dit cos i ànima que tot junt forma la persona.

Res té d'estrany doncs, que els esports arreu del
mon comptin amb l'apoi més sincer i afectuós dels
capdavaners d'un poble. Aixó és: que siguin les
Autoritats les que protegeixin el desenrotllament
dels esports d'una Nació, i qui diu d'una nació pot
dir d'una ciutat, d'una vila, d'un poble, llogaret, etc.
Que s'ha de posar una primera pedra, sempre és una
de sola, cap allà s'ha dit; que hi hà una cursa, enca-
ra que només sigui de cintes, també s'ha dit cap allà;
en qualsevol manifestació esportiva no deixen de
manifestar-s'hi.

Sense aixó té molts aficionats en l'art culinari.

Oh, i ara ens ve a la memòria una manifestació
d'aquesta mena que fa pocs dies hom va oir i
presenciar.

Era l'endemà d'un dia, potser millor d'una nit,
que havia plogut i tronat i llampegat a desdir, inclús
s'havien apagat més de tres vegades els llums elèc-
trics, cosa molt corrent en aquestes contrades, no
sabem ben bé per què, però és així; doncs havia plo-
gut i havia fet tot ço que deixem apuntat i la mani-
festació estava a punt de fer aigües, cosa un xic na-
tural. Però el seu programa podia prou desenrotllar-
se fent com fan a la cursa de braus, que tots comen-
cen iguals: s'hi avansen dues condicions i aques-
tes dues condicions es veu que l'endemà de la vigi-
lia que plovia eren acomplertes abastament «Con
permiso de la Autoridad y si el tiempo no lo impide».

Totjust il·lustrejava, l'àmbit quiet, que encara li
durava la quietut de la nit, aixó apaigabada la tormen-
ta, era envaït per tocs de trompeta, sorolls de mo-
tors, estridències de petards, crits, enrenou, etc.

El pacífic vilatà, que dorm tranquil aprofitant les
hores de més dolçesa morfiàna, es desperta astorat,
fa un bot que el *sommier* se'n recent; no tè ben bé
temps de desvetllar-se ni de capir ço que passa, i
corre a soterrar si té qualche cosa de valor. Que se-
rà? Qui ha entrat a la població?, perquè es creu se-
gur que algú ha entrat.

Un que surt al carrer a mig vestir veu que el que fa el soroll és... oh, també i va el..., oh i encara més.

—Com és que feu tot aquest terrabastall?

—Es que ja no plou, sembla que farà bon dia i tenim permís.

—Ah, sí?

—Sí; i ens en anem a passeig. Fem esport.

—Ah, sí?

—Sí.

Si, si, se'n van anar i van tornar i diuen que els hi va provar, i yinga a tornar a fer soroll i tocar trompetes i tirar petards, tot això comptant amb el mateix permís.

Ben bé no sabem si hi ha dret a molestar i espantar els veïns comptant amb permís per fer-ho. Son tan dolces les hores de matinada per no tenir de fer cas de ço que passa al món.

Si els antics per fer la *corpora sana* es privaven d'hores de dormir, no ho sabem prou bé, però sospitem que no; i si els volem imitar, quan menys en el descans podem prestar-los-hi un xic d'atenció. Sempre és un respecte.

Tot això sigui dit amb permís.

UN DORMILEGA

Converses Filològiques

(De «La Publicitat»)

LII

Són curioses les vicissituds per les quals ha passat el mot *qual* en el català escrit.

Qual era en català antic no solament un mot relatiu, sinó interrogatiu (*Qual de les dues escolliré?*): Si *qual* interrogatiu hagués persistit, llavors, en possessió de dos adjectius interrogatius, *qual* i *quin*, podríem potser intentar d'establir entre ells una diferència anàloga a la que existeix en anglès entre els seus dos adjectius interrogatius *which* i *what*. Però *qual* interrogatiu ha desaparegut del tot, reemplaçant per *quin*; *qual* ha restat sols com a relatiu. I és aquest *qual* que ha estat fortament batzegat uns cops per l'influència castellana, d'altres per les pensades poc felices de certs castellanitzats.

El fet d'existir en espanyol un *el que* equivalent a *el qual* (Ex.: *aquel libro del que hemos hablado...*) ha provocat l'introducció en català d'un *el que* amb la valor de *el qual* (*aquell llibre del que hem parlat...*), *el que* del qual trobem innumerable exemples en el català escrit dels nostres dies.

Mentre que aquest *el que* erroni s'estenia en el català literari, *qual* era utilitzat per a traduir *cuyo* (Ex.: *l'arbre quals arrels s'estenen...*) Per un costat restringiem l'ús del mot *qual* reemplaçant *el qual* per *el que* i per altre li donàvem una valor que mai no havia tingut, fent-li significar *cuyo* oblidada la perífrasi antiga *el... del qual*.

Després vingué la persecució del mot *qual*. Sens dubte perquè ens semblà un mot poc català (a causa de la seva identitat amb el mot espanyol *cual*) tractàrem de reemplaçar-lo per *quin*. I llavors sorgí en català la combinació *el quin*, que encara trobem abundantment en la premsa forana i al també en obres destinades als infants. I amb *quin* fou reemplaçat el *qual* traducció de *cuyo* (Ex.: *l'arbre quines arrels s'estenen...*) *quin* tant o més usat encara que el *quin* substituït de *el qual*.

Això motivà una forta campanya a favor de *el qual* i de la perífrasi *el...del qual*: mai no haviem d'usar *el quin* en lloc de *el qual*, mai no haviem d'usar *el que* amb la valor d'un relatiu equivalent a *el qual* sinó solament amb la valor d'un antecedent (*el*) més un relatiu (*que*): en *El llibre del que parlàvem*, *el que* es incorrecte; en *El meu llibre i el que tu tens*, *el que* és correcte.

Però tot treballant per al restabliment del mot *qual*, cal assenyalar dos cassos en què el llenguatge actual usa indegudament el mot *qual*. Cada *qual* és inadmissible, és *cadascú* o *cadascun*. A *tal i qual* i a *tal o qual* cal oposar *tal i tal* i *tal o tal* (en francès *tel et tel*, *tel ou tel*). I cal així mateix advertir que encara que *lo qual* és la *qual cosa*, convindria que no deixéssim d'usar també com

a relatiu neutre, el mot *què* (Ex.: *S'esdevingué això i allò; de què hem d'alegrar-nos*, ço és de la *qual cosa* hem d'alegrar-nos, *què* que en certs cassos és preferible a la *qual cosa*).

P. FABRA

A propòsit d'un llibre

Fa poc que «Foment de Pietat Catalana», sols els auspicis dels Bisbes de la Província eclesiàstica de Tarragona, ha editat «Els Evangelis de Nostre Senyor Jesucrist» en llengua catalana, per tal de que poguéssim penetrar més el sentit de les sentències i veritats en ell contingudes i difondre'l per tota nostra terra. Aquest llibre que es divinement inspirat, en tot temps ha sigut necessari, emperò molt més ho és en nostre segle, que, segons expressió d'un escriptor contemporani, en quant a progrés, és, el segle XX, el segle de les llums, però en quant a religió és el segle de les tenebres, i efectivament, desgraciadament és així: gran progrés es nota en les ciències naturals, exactes; en l'Indústria en el comerç: l'home amb l'afany desordenat d'assolir riqueses i benestar, s'ha arribat tant a materialitzar que volent prescindir de Déu, ha entronitzat la seva raó, proclamant-la independent de la Infinita i Eterna Veritat i proposant-la com a sola i única norma i guia d'obrar. Ademés, els governs moderns, inspirant-se solament en l'independència de la raó i en una absoluta llibertat de la voluntat humana, dicten lleis pel govern de les nacions, prescindint dels principis divins i de les ensenyances de Jesucrist, resultant de tot això, que els pobles es van deschristianitzant i ço que és mes van a caure en una ignoràcia total de religió doncs dé «Foment de Pietat Catalana» ha editat aquest llibre precisament perquè per la lectura del mateix, pogués desterrar del nostre poble aquesta ignorància religiosa que tantes víctimes, moralment parlant, fa, i tan corseca els esperits. Es avui l'ignorància religiosa no sols patrimoni dels humils, sinó també dels potentats, per això ja escribfa molt bé Mossen Sardà i Salvany: «L'estat general del món referent a l'ignorància religiosa, és avui deplorable, és avui espantós, de tal manera que bé pot dir-se que per ella vivim en mig d'un verdader gentilisme...» ¡Ai dels pobles sense Déu, ai dels pobles sense religió! «L'ateisme, diu el Doctor Gomà, és contrari del progrés moral dels individus i dels pobles» i així ja ho entenfa Plató, molts anys abans de Jesucrist, quan deia: «Si Déu no presideix la fundació d'una ciutat, si ella no més té que un fonament humà, no pot escapar-se dels mes greus mals; qui destrueix la religió destrueix els fonaments de tota societat humana»; per això podem dir ben alt que les grandeses caigudes dels pobles són segons la mida de sa religió, i el mentat Doctor Gomà no dubta en afirmar aquests dos principis: 1.ª que els pobles de religió més pura són els de major elevació moral; i 2.ª que en una mateixa religió són mes perfectes aquells qui mes intensament, pràcticament la viuen. Ara bé, Racine, compenetrat de la necessitat que té tothom de la Religió i de saber ses ensenyances, un dia escribfa al seu fill així: «Em complasc en creure que, fent tot ço possible per arribar a ésser un home honrat, et persuadirás de que no podrás ésser-ho sense donar a Déu ço que se li deu»; volent dir-li, que sense religió és impossible ésser un home honrat, no ja en sa vida privada, sinó també en la pública, i entenent ho així el tristament célebre implu Diderot, enemic acèrrim de l'Església, éssent un dia sorprés, pels seus amics revolucionaris, ensenyant a sa filla el catecisme de doctrina cristiana, els deia «No vos esfranyi aquesta meua ocupació; estic plenament, absolutament convençut de que el millor mitjà per a assolir que la meua filla sigui un model de donze-

lles, obedient i bona, i després fidel esposa i digna mare, és el catecisme, i per això és que fins que no tinguis interès en que l'aprenguis».

Doncs bé, per treure i apartar de nosaltres aquests mals que ocasiona l'ignorància religiosa, procurem adquirir aquest llibre «Els Sants Evangelis de N. S. J.» i difondre'l per totes nostres cases i per tota la nostra terra: llegim-lo que en trobarem el camí que devem seguir per a fruir la felicitat eterna, i ensems hi trobarem la solució de tots els problemes i conflictes de la vida i de tots els seus aspectes i calces.

«Foment de Pietat Catalana»—carrer Duran Bas 11, Barcelona—per tal de que tothom pugui adquirir-lo ha fet una tirada especial al preu molt baix de 1 pla. l'exemplar.

No és veritat que tothom podrà comprar-lo?

UN NEN D'ARBOS

De l'adquisició dels amics

(RECORDS DE SOCRATES)

Una vegada vaig sentir Sócrates, parlant amb els seus amics, dir coses de les quals al meu entendre resultava d'una traïció un gran profit tant en el que es referia a la manera d'adquirir els amics com a la de tractar-los. Deia que sentia repetir a moltes persones, i que el mes preciós de tots els bens és un amic seguit d'un virtuos; però veia que la majoria s'ocupen de menys que de l'adquisició dels amics.

Tothom posa tota la cura a adquirir cases, camps, esclaus, ramats i paraments i s'esforça en conservar el que ja té; però un amic, que diuen que es el mes preciós de tots els bens, no veia ningú capficat a adquirir-lo ni un cop adquirit a conservar-lo.

En estar malalts amics i esclaus veia molta cura que pels esclaus criden metges i posen tot en obra per fer-los recuperar la salut; però dels amics no en fan cabal. I si els amics o els esclaus moren, els esclaus s'apesaren i ho consideren una desventura; però en els amics no creuen perdre-hi res; no donen sense cura ni vigilància cap de llurs possessions, però negligeixen els amics que necessiten llurs consells. Afegia a això, que veia la major dels homes preocupar-se bé el nombre dels objectes que posseeixen, i tot quan en posseeixen moltíssims, però dels amics tenint-ne pocs, no sols n'ignoren el nombre, sinó que quan els en demanen la llista i proven de donar-los tornen a treure del nombre de llurs amics aquells de primer hi posaven: tant s'inquieten d'adquirir amics.

I amb tot, un amic, sincer amb qui podria comparat, que no aparegués preferible? Perquè si un cavall, quina parella de bous valdria el que val un bon amic? Quin esclau és tan ple de bona voluntat i tan assidu com un bon amic? Quina altra possessió val tant en els aspectes? Un bon amic és sempre al seu lloc posat a substituir-se al meu amic en tot el que li cala sigui per la gestió dels seus afers particulars, sigui pels de l'Estat; si cal fer un servei a algú, ajuda, si una por contorba ell fa costat, contribueix a les despeses, treballa amb l'amic, parla per esmerçar la força, es l'alegría mes gran en la prosperitat, i en la desgràcia el puntal mes ferm. Els seus consells que les mans presten a cadascú de nosaltres, que fan els ulls per la vista i les orelles per l'oïda, peus pel caminar, no és pas mes que el que val un amic servicial: fins sovint allò que un mateix no podia bava o no veia o no recorria, un amic ho executava.

Fàbrica de Mosàic Hidràulic Casa JULIVERT

Ciments de tota mena : Guix i calç hidràulica, : Escales aigüeres, lavabos, piques, waters, safaretxos, dipòsits, tuberíes i balustres

CALITAT IMMILLORABLE.

ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXOS.

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catàleg i preus.

DOCTOR ROBERT, 12 I NORT, 5

:::

TELÉFON 811

VENDRELL

Representant a Arbós: Maria Galvez. Carrer Major

Gran serreria mecànica

Magatzem de tota mena de fustes i vigues de pi del país

Serveis ràpids i molt econòmics

Josep M.ª Camell

Llorens del Penades (Tarragona)

seu amic. Amb tot, hi ha qui es posa a conrear arbres per amor del fruit; pero quan es tracta del cabal mes fructífer, que es diu «amic», la majoria es captenen peresosament i laxa.

XENOFONT

(Carles Riba, Trad.)

CRONICA ARBOSENCA

RELIGIOSA

Diumenge XVI després de Pentecostés.—Avui a dos quarts d'una Catecisme de Perseverància Tarda a dos quarts de cinc doctrina i a les sis Rosari, homenatge de la Cort de Maria, Estació i Plàtica Dominical.

Dimecres, dia primer d'Octubre. Mes dedicat a Ntra. Sra. del Roser. Al matí durant la primera missa, es resarà el Sant Rosari, Estació al Santíssim i Oració a Sant Josep; a la tarda, a continuació del Sant Rosari, exercicis propis del mes i oració a Sant Josep.

Misses: Dilluns a les set i a dos quarts de nou per Anton Font Romagosa; dimarts a les set, per Joan Castellví Mas i a dos quarts de nou per Joan Castellví Mas (a. c. s.).

■ ■ ■

ESPORTIVA

Avui a les quatre de la tarda en el Camp d'Esports de l'Agrupació Deportiva, tindrà lloc un interessant encontre de futbol entre el primer team del Catalunya F. C. de Vilanova i el primer local.

■ ■ ■

VARIA

S'han acomiadat d'aquesta vila, donant per finida la temporada d'estiu les famílies Martínez Domingo, Pons, i Moreno.

Desitgem que el temps passat endemig nostre els hagi sigut ben plaent.

■ ■ ■

Treballant a la línia d'alta tensió, fou derribat en la veïna vila del Vendrell a conseqüència d'una descàrrega elèctrica un operari de la Canadencia, que aquí el coneixem pel Paco de l'electra, amb tanta dissort que al dia següent ja era difunt...

En aquesta vila, on s'havia fet apreciar pel seu caràcter amable, la seva mort fou molt sentida.

■ ■ ■

El pregoner, després de tocar la trompeta, va dir poc mes o menys: Es fa saber que de 6 a 14 anys els nens han d'anar a estudi, i de l'incumpliment d'aquest manament en son responsables els paresos tutors dels nois que s'han d'instruir.

Quan seria d'agrair que les autoritats s'ho prenguessin a la valenta (!).

També va dir el pregoner, també poc mes o menys. Es recorda el manament de l'obligació dels veïns de tenir net els davants de les cases llurs.

I els davants que no son de cap casa de veïns?

També fora d'agrair que les autoritats s'ho prenguessin a la valenta.

■ ■ ■

ES VENEN

en immillorables condicions una «Historia de España» d'Opiso i un Diccionari Català Salvat.

Raó en aquesta Redacció.

■ ■ ■

Un auto-camió va destimbar-se a la carretera de Vilanova, quedant mort a l'acte un amic del xofer que l'acompanyava, i el xofer junt amb un altre amb ferides d'importància.

■ ■ ■

Aviat serà un fet l'inauguració de un servei de transports ràpids de l'Arbós a Barcelona i viceversa. En Jaume Guardià (a) Maquero i en Josep Esteve (a) Quiterí, han adquirit una camioneta per tal de fer varis viatges setmanals per la ruta marcada. De la mateixa manera es posen a la disposició del públic per efectuar transports a altres indrets.

No cal dir que desitgem a la nova empresa una marxa pròspera en son negoci.

Productes ARPA

Sabó "Manelic"

Sabó "ARPA"

Fabricació exclusiva de Lluís Romagosa

Fàbrica en Sant Martí (Barcelona)

Internacional, 50.-Teléfon 553 S. M.

L'excursió a Santes Creus va portar-se a terme, i els ciclistes n'arribaren satisfets. Llàstima que un accident sofert per un dels excursionistes, que de veres voldríem que fos de poca importància, no deixà que es cimballés la festa amb aquella satisfacció amb que solen acabar aquests agrupaments de jovent.

■ ■ ■

El Milet està d'enhoramala. L'hi han robat l'alegria. Millor dit no l'hi han robada ben bé. L'hi han canviada i malament.

Abans cantava i ara es muda. No plora tampoc. La seva guitarra, aquella guitarra que ell pulsava amb aquella sombra l'hi han birlada. Qui? Un company seu de penes i fadigues. Però el company era agrait, i al lloc de la prenda, estimada fa el companyona de les seves excursions d'artista, li deixà una altra prenda despullada de cordes i per tant de cant i d'alegria.

Fieu-vos dels companys! Conformació, vet-ho-aquí.

■ ■ ■

Han sigut traslladats amb el cos d'Intendència a les ingrates terres del Marroc, els joves, fills d'aquesta vila, En Josep Cruañes, company de redacció i En Carles Mas.

No cal dir que sentim la separació dels amics de llurs fogars, i desitjem que ben prompte i sense cap contratemps puguin omplir el buit que amb sa marxa han deixat en el si de llurs famílies.

Segons diuen, ben aviat podrem reveure altres joves arboencs que han fet llarg temps de servei a l'altra banda de l'estret.

■ ■ ■

Oportunament hem ingut l'avinentesa d'admirar unes excel·lents mostres de mosaic hidràulic fabricades per la renomada Casa Julivert de Vendrell, i fetes en tant alt grau de perfecció que competeixen amb els millors que en aquest ram avui fabriquen les cases de més importància.

Felicitem a la Casa Julivert que ha sabut portar en la seva indústria un esperit de progrés que honra aquest bocí de terra penedesenca.

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770

Representant a l'Arbós : Ramón Escarrá : Major, 43

Hotel Ibérica del Padre

13 Conde Asalto, 13 Teléfon 4.915 A
BARCELONA

AVIS

Aquesta Casa, ara fa poc reformada, disposa d'un gran nombre d'habitacions amb tot el Confort modern.

HOTEL

recomanable a totes les persones que han de traslladar-se a Barcelona, especialment als que celebren el viatge de noces per estar emplaçat en el lloc més céntric de la capital.

Preus reduïts

! Vinaters!

L'antiga i acreditada casa J. Mañé (a) Gunsé vos ofereix en condicions millorables, un important stok de bótes i barrils, que te disponible procedent de la seva fabricació.

Botes cabuda 9, 10 y 11 cargues

Barrils de varies mides desde 16 a 128 litres

Botes usades de 8 i 9 cargues

tot gènere d'absoluta confiança

Aproveiteu aquesta avinentesa per a proveirvos de ço que necessiteu, car per a major facilitats fins al 30 de Setembre regiran

Preus de reclam

Compra de mares i tartrá a ultims preus

J. Mañé (a) Gunsé

Carrer de la Roca, 5

Arbós del Penedés

ISIDRE CAMELL

Gran taller i serreria mecànica

Construcció de tota classe de caixes d'embalatge

Important existència de cairats, vigues, llates, etc.

Venda de serradures i desperdicis de fusta

Preus limitadíssims en tots els treballs

Es serra a hores pels particulars

Muralla núm. 28

Arbós del Penadés

DISPONIBLE

La Casa Vallés

desde'l 15 de Setembre

obsequiarà als seus clients amb uns bonos numerats en combinació amb la Rifa de Nadal per sortejar entre ells una formosa

BATERIA DE CUINA

Despatx: Major, 46 Arbós

Gran Ocasión

En bones condicions es ven el "LOCAL AGRICOLA" d'aquesta vila.

Per informes

Muralla, 16 ARBÓS

Restaurant

MIRAMAR

emplaçat junt al pinar

de la

Platja de Calafell

ORARI per al servei d'autos entre Calafell, Viladrell, Arbós i Vilafranca.

Sortida de Vilafranca a les dues de la tarda

Sortida de Calafell a les vuit i quart de la nit

Tots els diumenges, de 1 a 5 tarda: Concert amb orquestrina.

Dijous i dissabtes nit

LLUITS BALLS

Restaurant: Coberts i a la Carta

